

Sygn. akt II Kz 235/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2020 roku

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia (del.) Arkadiusz Hryniszyn

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Skuza

przy udziale prokuratora Joanny Kukielki

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 29 grudnia 2020 roku,

sprawy **F. F.**

oskarżonego z art. 244 kk,

w przedmiocie zażalenia oskarżonego na zarządzenie upoważnionego sędziego Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia 3 listopada 2020r. w sprawie sygn. II K 11/20 o odmowie przyjęcia apelacji,

na mocy art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 466 § 1 i 2 kpk

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2020r. sygn. II K 11/20, wydanym w trybie art. 387 § 2 kpk, Sąd Rejonowy w Kolbuszowej uznał F. F. za winnego przestępstwa z art. 244 kk.

W dniu 25 września 2020r. do Sądu Rejonowego w Kolbuszowej wpłynęła apelacja oskarżonego od ww. wyroku, przy czym apelacja zawierała brak w postaci podpisu oskarżonego.

Pismem z dnia 28 września 2020r. oskarżony został wezwany do uzupełnienia przedmiotowego braku, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia apelacji. Wezwanie skierowano na adres doręczeń podany przez oskarżonego.

Wezwanie nie zostało jednak przez oskarżonego podjęte w wyznaczonym terminie i zostało zwrócone do Sądu Rejonowego w Kolbuszowej po jego dwukrotnym awizowaniu.

W konsekwencji zarządzeniem z dnia 3 listopada 2020r. upoważniony sędzia Sądu Rejonowego w Kolbuszowej odmówił przyjęcia apelacji wywiedzionej przez F. F..

Powyższe zarządzenie zaskarżył osobistym zażaleniem oskarżony, zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, a o art. 119 § 1 pkt 3 w zw. z art. 120 kpk w zw. z art. 133 kpk – poprzez bezzasadne przyjęcie, że apelacja oskarżonego zawiera braki formalne w postaci braku podpisu wnoszącego, do których uzupełnienia oskarżony został wezwany, w sytuacji gdy owo wezwanie nie zostało mu prawidłowo doręczone.

Oskarżony wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu zważył, co następuje:

Zażalenie F. F. nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że Sąd Rejonowy w Kolbuszowej skierował wezwanie o uzupełnienie braków formalnych pod adres wskazany przez oskarżonego. Następnie doszło do dwukrotnego awizowania przedmiotowego pisma, a w dniu 24 października 2020r. nastąpił jego zwrot do Sądu, gdyż oskarżony przedmiotowego pisma nie odebrał w wyznaczonym terminie. W konsekwencji Sąd Rejonowy w Kolbuszowej słusznie przyjął, że pismo to zostało oskarżonemu prawidłowo doręczone.

Oczywiście Sąd odwoławczy zauważył, że nieliczne sądy przyjmują, iż adnotacja o tzw. „powtórny awizowaniu” zamieszczona na kopercie nie jest wystarczającym dowodem na dokonanie przedmiotowej czynności przez operatora pocztowego. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu stoi jednak na stanowisku, że taka adnotacja stwarza domniemanie doręczenia przesyłki zgodnie z procedurą wskazaną w art. 133 § 2 kpk. Domniemanie to jest możliwe do obalenia, niemniej jednak inicjatywa w tym względzie pozostaje po stronie kwestionującego owo domniemanie. Tymczasem w realiach przedmiotowej sprawy oskarżony całkowicie głośłownie wskazywał na zaniedbania po stronie Poczty Polskiej. Jego twierdzenia są jednak w tym względzie niewiarygodne, jeśli zważy się na to, że w aktach sprawy zalega jeszcze inna korespondencja sądowa, która nie została podjęta przez oskarżonego.

W powyższych okolicznościach przyjąć należy, że niepodjęcie korespondencji sądowej nastąpiło z przyczyn zawinionych przez oskarżonego – nie zaś ze względu na brak pozostawienia mu awiza przez operatora pocztowego.

Utrzymując w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie Sąd Odwoławczy działał w oparciu o przepis art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 466 § 1 i 2 kpk.